

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน
โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง

จัดทำโดย

นางสาวนันทิตา ปินะสุ

วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การสัตหีบ

ปีการศึกษา 2555

ประกาศคุณูปการ

วิจัยในชั้นเรียนเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านผู้อำนวยการ ที่กรุณาให้คำปรึกษา
แก้ไข และเสนอแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความละเอียด ถี่ถ้วน และ
เอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ
โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะครู อาจารย์ และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
ห้อง 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้ความร่วมมือ
ในการทำการวิจัยในครั้งนี้ จนสำเร็จลงได้ด้วยดี

นางสาวนันท์ดา ปิณะสุ
วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ

วิจัยในชั้นเรียนเรื่อง : การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้
การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนันทิดา ปินะสุ
ระยะเวลาของการวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555
ชื่อสถานศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ จ.ชลบุรี

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ และการอ่านออกเสียง
คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน
ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 1 ภาคเรียน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์เพิ่มขึ้น และมีการอ่านออกเสียง
คำศัพท์ภาษาจีนที่ถูกต้องและชัดเจนกว่าเดิมด้วยวิธีการใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง

สารบัญ

บทคัดย่อ

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
3. วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	7
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	7
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	8
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	9
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	10
5. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	12
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

วิจัยในชั้นเรียนเรื่อง : การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาจีนเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญ และใช้กันอย่างกว้างขวาง แพร่หลาย เป็นภาษาที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารทางด้านธุรกิจ การค้าขาย การศึกษา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดให้เกิดความเข้าใจอันดี และเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันตลอดจนใช้ในการประกอบอาชีพของตนเอง “จุดอ่อนในด้านการปฏิบัติงานของแรงงานทุกระดับ รวมทั้งอาชีวศึกษาในสายตาของผู้ประกอบการ คือ การขาดวินัยในการทำงาน ความไม่สามารถคิดและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และการขาดทักษะในการนำความรู้มาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทักษะด้านที่อ่อนมากที่สุดของแรงงานอาชีวะ คือ ด้านภาษาต่างประเทศ

จุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาจีน คือ เพื่อการสื่อสาร การเรียนภาษาทุกภาษานั้น พื้นฐานเบื้องต้นคือการออกเสียง ถ้าผู้เรียนออกเสียงไม่ถูก ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจยังส่งผลต่อการสื่อสารด้วย การออกเสียงจึงเกี่ยวกับการฟังและการพูด ดังนั้นจึงต้องฝึกการฟังและการพูดให้ถูกต้องและชัดเจน อันดับแรกในการเรียนภาษาจีนนั้นต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการออกเสียง การออกเสียงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่ออนาคตของผู้เรียนโดยตรง ถ้าครูผู้สอนสอนทักษะการออกเสียงได้ดี ก็จะส่งผลดีต่อผู้เรียนในอนาคต ทำให้มีทักษะที่ดีในการสื่อสาร แต่ถ้าสอนแล้วผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้องอาจส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่ชอบภาษาจีนได้ เพราะฉะนั้น ผู้เรียนจะเรียนภาษาจีนได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการเริ่มเรียนการออกเสียงขั้นแรก (Shen Li'na Yu Yanhua, 2009)

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับการออกเสียงอีกอย่างหนึ่งคือ ผู้เรียนต้องรู้ทักษะการออกเสียงที่ดี จึงจะทำให้สามารถสื่อสารและฟังผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ ผู้เรียนต้องเรียนการออกเสียงให้ถูกต้องเพื่อจะได้สามารถสื่อสารในสิ่งที่ตนเองอยากสื่อสารออกไปให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ ตัวอย่างเช่น ในการเรียนภาษาผู้เรียนต้องจำคำศัพท์ ถ้าไม่มีการออกเสียงเข้ามาช่วยจะทำให้ไม่สามารถจดจำคำศัพท์นั้นได้ หรือถ้าจำได้อาจจำได้เพียงสั้นๆ จากประสบการณ์การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ระหว่างการเรียนภาษาถ้าผู้เรียน ได้ออกเสียงมากๆ และออกเสียงเป็นประจำสม่ำเสมอจะทำให้จำคำศัพท์และความหมายได้ดีขึ้น (Lu Jianji, 2010)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำการ์ดคำศัพท์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้นจะช่วยเป็นแรงกระตุ้น เสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ช่วยพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน หลังจากที่เรียนรู้ในห้องเรียนแล้ว ผู้เรียนยังสามารถนำไปทบทวนได้ด้วยตนเองที่บ้าน ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาจีนมีการพัฒนาและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตนเอง ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีณิชยการสัดหีบ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยการใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองเพิ่มมากขึ้น

3.2 เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการเลือกวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน

4. สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 ที่เรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ มีการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น

5. ขอบเขตการวิจัย

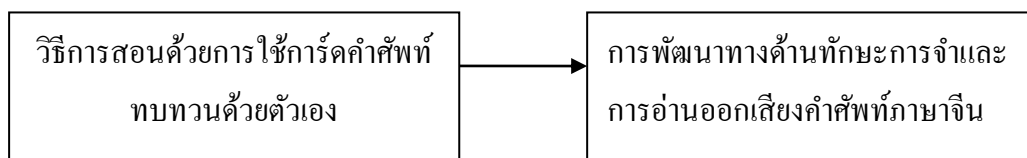
5.1 ประชากร

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชา พณิชยการ สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ

5.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชา พณิชยการ สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีเลือกจากผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาจีน (สัทอักษรพินอิน)

5.3 กรอบแนวคิด

5.4 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนโดยใช้การ์ดคำศัพท์ วิชาภาษาจีน

ตัวแปรตาม คือ พัฒนาการทางด้านทักษะการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน

5.5 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การจดจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนที่ถูกต้อง

5.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองการทำวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 วิทยาลัยเทคโนโลยี-พณิชยการสัตหีบ โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตนเอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

ระยะเวลาในการทำวิจัย ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2555 - กุมภาพันธ์ 2556 (1 ชั่วโมง/สัปดาห์)

กิจกรรมดำเนินการ/ระยะเวลา	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
1.ศึกษาสภาพปัญหา แนวทางแก้ปัญหา	←→			
2.เขียน โครงการงานวิจัย		←→		
3.ศึกษาคำศัพท์ในบทเรียนภาษาจีน		←→		
4.นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน			←→	
5.ฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาจีนในบทเรียน			←→	
6.ฝึกสะกดคำศัพท์ด้วยตนเอง			←→	
7.เก็บรวบรวมข้อมูล			←→	
8.สรุปและอภิปรายผล				←→
9.จัดทำรูปเล่ม				←→

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 จำนวน 20 คน มีการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนที่ถูกต้อง

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบสัทอักษรพินอิน หมายถึง ระบบในการถ่ายทอดเสียงหรือกำกับเสียงอ่านของภาษาจีนที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพด้วยตัวอักษรโรมัน (Romanization)
2. พินอิน หมายถึง การรวมเสียงเข้าด้วยกัน
3. องค์ประกอบของการออกเสียง หมายถึง พยางค์ พยัญชนะ สระ การอ่านรวมเป็นพยางค์ พยางค์ที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ
4. ทักษะการออกเสียงภาษาจีน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำหรือพยัญชนะและสระต่างๆในภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง
5. การ์ดคำศัพท์ หมายถึง บัตรแข็งที่ประกอบด้วยคำ หรือคำกับรูปภาพ
6. นักเรียน หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัจดี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษา ในการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ ทบทวนด้วยตัวเอง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (2545, หน้า 20) และสรียา ทับทัน (2549, หน้า 90) กล่าวว่า การเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ควรใช้ศัพท์อักษรมาช่วยในการเรียนการสอน เพราะว่าศัพท์อักษร จะช่วยบอกลักษณะของแต่ละหน่วยเสียงได้ เมื่อศึกษาและจดจำศัพท์อักษรได้ทุกตัว เป็นประโยชน์ สำหรับผู้เรียนที่จะช่วยทบทวนและฝึกหัดออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

อุไรวัลย์ วินทะไชย (2550) การใช้ทฤษฎีแตกต่างระหว่างบุคคล โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้แก่ผู้เรียน ด้วยการ ให้ผู้เรียน ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสื่อการเรียนแบบต่างๆ ซึ่งได้จัดสร้างขึ้นให้เหมาะสม กับเนื้อหาสาระและประสบการณ์ตามหน่วยการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วยในการเรียนรู้ของ ผู้เรียนมากขึ้น

เมฆม สอดส่องกฤษ (2552, หน้า 8-30) ได้สรุปเรื่องระบบเสียงในภาษาจีนว่ามี ส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ดังนั้นระบบศัพท์ อักษรจีนจึงประกอบด้วยสัญลักษณ์ 3 ส่วน คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ โดยอักษรที่นำมาใช้ จะกำหนดแทนเสียงที่แน่นอนว่าอักษรใดออกเสียงอย่างไร ซึ่งบางครั้งไม่ใช่เสียงเดียวกันกับเสียง อักษรโรมัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Lu Sheng (2007, หน้า 88) ได้ศึกษาระบบเสียงภาษาไทยกับภาษาจีนทั้งสองภาษา พบว่า ถึงแม้ว่าระบบเสียงภาษาไทยกับระบบเสียงภาษาจีนทั้งสองภาษาต่างกันมาก แต่นักศึกษามีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับสัทศาสตร์ จะมีส่วนช่วยในการออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง ทางคณะภาษาและ วัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ได้เปิดสอนวิชาภาษาศาสตร์ให้กับนักศึกษา ตั้งแต่ปีที่ 1 เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสัทศาสตร์ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการออกเสียง ภาษาต่างประเทศ

Yang Lizhou (2007, หน้า 92) ได้ศึกษาวิธีการสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน พบว่า การสอนการออกเสียงมีความสำคัญมาก สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้องหรือเพี้ยนไป จะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ด้วย การฝึกอ่านออกเสียงไม่ใช่แค่ฝึกในระยะแรกที่เริ่มเรียนภาษา ต้องแก้ข้อผิดพลาดของนักศึกษาทุกครั้งที่เกิดตลอดระยะเวลา 4 ปี

การวิจัยเรื่องการเรียนเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน สำหรับนักเรียนมัธยมที่ประเทศไทย วิจัยนี้ได้ผลออกมาว่า สำหรับนักเรียนไทยที่เรียนเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน เสียงที่ยากที่สุดเป็นเสียงที่สอง ต่อจากนั้นเป็นเสียงที่สาม เสียงที่สี่และเสียงที่หนึ่งตามลำดับ หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาเหล่านี้แล้ว ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า อันดับแรกในการฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ต้องใช้เวลาให้มากเป็นพิเศษในการฝึกการออกเสียง ต่อมาคือการหาวิธีการสอนที่หลากหลายมาเพิ่มเติม (Xue Dongmei, 2008)

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาจีนสำหรับนักเรียนไทย วิจัยเรื่องนี้มีผลจากการศึกษาว่า อย่างแรกคือการออกเสียงมีความยากโดยในการออกเสียงพยัญชนะและเสียงสระบางตัวที่ในภาษาไทยมีแต่ภาษาจีนไม่มี หรือในบางที่ที่ภาษาจีนมีแต่ภาษาไทยไม่มีการออกเสียงวรรณยุกต์ที่มีปัญหาคือการนำเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 5 เสียงมาเทียบเคียงในการออกเสียงภาษาจีน ลำดับต่อมาจากผลการวิจัยผู้วิจัยได้สรุปความยากในการออกเสียงวรรณยุกต์ของนักเรียนไทยมาเป็นลำดับ

(m ,f, t, n, l, g) < (b, d < p, s < r, k) < (h, j < x) < (zh, sh, < z < q) < (ch < c)

ความยากในการออกเสียงสระของนักเรียนไทยมาเป็นลำดับ a, o, i, u < ü < e (Liu Shanglin, 2008)

การวิจัยเรื่องการใช้สัทอักษรภาษาจีน (拼音) ในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชาวต่างชาติ การใช้สัทอักษรภาษาจีน (拼音) นักเรียนที่ใช้สัทอักษรภาษาจีน (拼音) มาออกเสียงจะออกเสียงคำนั้นได้ แต่ถ้าให้แยกหรือระบุสระ พยัญชนะ รวมไปถึงวรรณยุกต์ซึ่งมีความยากที่สุด จะไม่สามารถแยกคำเหล่านั้นออกจากกันได้ จากผลการศึกษาพบว่าความถนัดในการใช้สัทอักษรภาษาจีน (拼音) จะเกี่ยวกับสัญชาติของนักเรียนด้วย โดยนักเรียนที่ใช้ภาษาลาดินในการออกเสียงเป็นพื้นฐานอยู่แล้วจะสามารถออกเสียงได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาลาดิน (Zuo Shan, 2008)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยชั้นเรียนเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี หลังใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีปัญหาทางการออกเสียงภาษาจีน (สัทอักษรพินอิน)

2. แบบแผนในการวิจัย

แบบแผนการทดลองในการวิจัยครั้งนี้คือ การทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

เมื่อ T₁ คือ การทดสอบก่อนเรียน

X คือ การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน

T₂ คือ การทดสอบหลังเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อสอบ Pre-Test
2. บัตรคำศัพท์ภาษาจีน จำนวนคนละ 20 ใบ ๆ ละ 5 คำ
3. ข้อสอบ Post-Test

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 กำหนดปัญหาในการวิจัย และแนวทางการแก้ปัญหา
- 1.2 เขียน โครงการวิจัย
- 1.3 ศึกษาคำศัพท์ภาษาจีนในบทเรียน

2. ขั้นตอนออกแบบ

ขั้นตอนออกแบบ แบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) จำนวน 20 ข้อ ตามหมวดหมู่คำศัพท์ที่กำหนดไว้โดยเป็นแบบข้อเขียน (อัตนัย) โดยมีโจทย์เป็นคำแปลภาษาไทย และให้เขียนเป็นพินอิน
- 2.2 แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) จำนวน 20 ข้อ ตามหมวดหมู่คำศัพท์ที่กำหนดไว้โดยเป็นแบบข้อเขียน (อัตนัย) โดยเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ขั้นตอนดำเนินการ

1. ทดสอบด้วยการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ให้ผู้เรียนทำบัตรคำคนละ 20 ใบ ๆ ละ 5 คำ โดยด้านหน้าเป็นคำศัพท์ภาษาจีน ด้านหลังเป็นคำแปลภาษาไทย โดยผู้สอนเป็นคนกำหนดคำศัพท์ให้
3. ให้ผู้เรียนท่องคำศัพท์ให้ครบ 100 คำ ในบัตรคำศัพท์จะมีช่องให้ประเมินว่าผ่าน ไม่ผ่าน ถ้าไม่ผ่านต้องกลับมาท่องคำศัพท์อีกครั้ง
4. ทดสอบด้วยการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้รายงานได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกตัว
 N แทน จำนวนนักเรียนที่นำมาวิเคราะห์

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกตัว
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนที่นำมาวิเคราะห์

3. วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อศึกษาความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad \text{เมื่อ } df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคู่คะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากข้อสอบที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การวัดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนวิทย์การสัตหีบ จำนวน 20 ข้อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการพัฒนาทักษะทางการจำและการอ่านคำศัพท์

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่างของคะแนน
1	นายยุทธชัย เพ็ญแจ่ม	3	10	7
2	นายกฤตินันท์ ณ พัทลุง	3	9	6
3	นายกิตติภพ พันธุ์ผลิ	2	5	3
4	นายชิตชัย สุขนารถ	4	12	8
5	นายนัทธพงศ์ ราษฎร์อน	2	6	4
6	นายนาวิน นิซัง	2	5	3
7	นายวัฒนา แสงมณี	5	13	8
8	นางสาวชุตินา เดชรัศมี	6	12	6
9	นางสาวนุชนาถ ชมชื่น	5	12	7
10	นางสาวปัทมา เจียมใจ	7	14	7
11	นางสาวรดาณิ อ้นใจใหญ่	7	15	8

12	นางสาวรัตนสุดา	สำราญสม	5	10	5
13	นางสาววรรณิดา	พยุศรีรัมย์	4	9	5
14	นางสาวศิริประภา	สมบูรณ์	4	10	6
15	นางสาวศิริรัตน์	บุญอินทร์	3	8	5
16	นางสาวสุจินดา	อินสิงห์	5	9	4
17	นางสาวอรัญญา	สมคล่อง	8	15	7
18	นางสาวพรชิตรา	ศาลาคำ	6	10	4
19	นางสาวภารดี	แก้วกัลยา	4	9	5
20	นายกิริติ	กุลยุทธ	3	6	3

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านการพัฒนาทักษะการจำและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	20	20	4.4	1.75	14.60
หลังเรียน	20	20	9.95	3.05	

จากตารางที่ 1 และ 2 พบว่า พัฒนาการทางด้านการจำและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.75 ส่วนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.05 แสดงว่าพัฒนาการทางด้านการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง และเมื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณมากกว่าค่า t วิกฤต

(14.60 > 1.833) หมายความว่า การพัฒนาทักษะการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง มีข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองหลังเรียนสูงขึ้น

2. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนบางคนยังไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาจีน หรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังไม่มากพอ แต่หลังจากที่ผู้เรียนได้ท่องคำศัพท์ตามการ์ดคำศัพท์ที่นำไปทบทวนด้วยตัวเองแล้วระยะหนึ่ง เมื่อมาทำการทดสอบอีกครั้ง ผลปรากฏว่าผู้เรียนมีทักษะการจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นและมีการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนที่ถูกต้อง สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีผู้เรียนบางคนมีค่าคะแนนจากการทดสอบต่ำ อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนยังขาดความต่อเนื่องในการทำความเข้าใจ และในบางครั้งมีกิจกรรมต่างๆของทางโรงเรียน ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนขาดความต่อเนื่อง การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีระยะเวลาห่างกันเพียง 2 สัปดาห์ ทำให้ผู้เรียนยังจำคำศัพท์ได้ไม่มาก และอีกหนึ่งสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนคือผู้เรียนไม่ได้กลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีการพัฒนาทักษะการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า การใช้การ์ดคำศัพท์เป็นสื่อการเรียนการสอน สำหรับใช้ในการเรียนการสอน และใช้ในการพัฒนาทักษะการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน ได้ผลในระดับที่น่าพอใจ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการทำงานร่วมกันกับเพื่อนครูผู้สอนในโรงเรียน เพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ หรือกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านอื่นๆ
2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้นวัตกรรมอื่น เช่น เพลง วิดีโอ เกม เป็นต้น เพื่อให้ได้แนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาและวิจัยควรมีเวลาที่ชัดเจนและแน่นอน ควรออกแบบและวางแผนให้ดีก่อนจะดำเนินการทดลอง เพื่อให้ได้งานวิจัยในชั้นเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพ
2. ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ควรมีระยะห่างกันพอสมควร เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาเตรียมตัวในการท่องจำคำศัพท์

บรรณานุกรม

- Ren Jingwen. (2001). ภาษาจีนระดับต้น 1. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ไลฟ์เอปี้ซี. (2551). *สวัสดิ์ หนีหัว เล่ม 4 แบบเรียน*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- Lu Sheng. (2553). *การพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาจีน โดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Shi Lei. (2554). *การออกแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาจีน สำหรับนักเรียนไทย ที่เรียนภาษาจีนเบื้องต้น*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Yang Dan. (2554). *ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิต "พิบูล บำเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Xinyuan Liu. (2555). *สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาคผนวก

บันทึกผลหลังการเรียนรู้

ตารางแสดงการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน

คนที่	ชื่อ	คะแนน ก่อน ทดสอบ	คะแนน หลัง ทดสอบ	ผลต่าง ของ คะแนน	ผลการวิเคราะห์คะแนน
1	นายยุทธชัย	3	10	7	หลังจากที่ผู้เรียนได้ท่องคำศัพท์ตามการ์ดคำศัพท์ที่นำไปทบทวนด้วยตัวเองปรากฏว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังทำแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนด้วยตนเองพร้อมกับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่บ้าน ทำให้สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน การใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้นและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้องกว่าเดิม
2	นายกฤตินันท์	3	9	6	จากการทดสอบก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน
3	นายกิตติภพ	2	5	3	จากการวิเคราะห์ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นและแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานทางด้านทักษะการจำหรือมีพื้นฐานทางด้านทักษะการจำหรือมีพื้นฐานความรู้บ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนแล้วระยะหนึ่งจากนั้นทำการทดสอบอีกครั้งผลปรากฏว่าผู้เรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นแต่เป็นค่าคะแนนที่ต่ำ เนื่องจากผู้เรียนขาดความต่อเนื่องในการทบทวนและไม่มีการทำความเข้าใจเพิ่มเติม
4	นายชิตชัย	4	12	8	ผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการทดสอบก่อนเรียน มีพื้นฐานความรู้บ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองเพื่อพัฒนาทักษะการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน ตลอดจนมีการเตรียมความพร้อมและมีการฝึกฝนตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างชัดเจน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้น
5	นายนัทพงศ์	2	6	4	ผู้เรียนมีผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนทดสอบและหลังทดสอบโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองยังต่ำอยู่ เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการเข้าเรียนเมื่อกลับไปบ้านไม่มีการทบทวนคำศัพท์ ไม่มีการทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียนตลอดจนไม่มีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง
6	นายนาวิน	2	5	3	ผู้เรียนมีค่าความต่างของผลคะแนนระหว่างก่อนทดสอบและหลังทดสอบต่ำเนื่องจากขาดการทบทวนคำศัพท์ ไม่มีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงและไม่มีการเตรียมความพร้อมก่อนการสอบ
7	นายวัฒนา	5	13	8	ผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการทดสอบก่อนเรียน มีพื้นฐานความรู้บ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองเพื่อพัฒนาทักษะการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน ตลอดจนมีการเตรียมความพร้อมและมีการฝึกฝนตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างชัดเจน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้น
8	นางสาวชุติมา	6	12	6	หลังจากที่ผู้เรียนได้ท่องคำศัพท์ตามการ์ดคำศัพท์ที่นำไปทบทวนด้วยตัวเองปรากฏว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังทำแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนด้วย

					ตนเองพร้อมกับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่บ้าน ทำให้สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน การใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้นและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้องกว่าเดิม
9	นางสาวนุชนาถ	5	12	7	หลังจากที่ผู้เรียนได้ท่องคำศัพท์ตามการ์ดคำศัพท์ที่นำไปทบทวนด้วยตัวเองปรากฏว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังทำแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนด้วยตนเองพร้อมกับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่บ้าน ทำให้สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน การใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้นและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้องกว่าเดิม
10	นางสาวปัทมา	7	14	7	หลังจากที่ผู้เรียนได้ท่องคำศัพท์ตามการ์ดคำศัพท์ที่นำไปทบทวนด้วยตัวเองปรากฏว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังทำแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนด้วยตนเองพร้อมกับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่บ้าน ทำให้สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน การใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้นและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้องกว่าเดิม
11	นางสาวรดาณิณี	7	15	8	ผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการทดสอบก่อนเรียน มีพื้นฐานความรู้บ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองเพื่อพัฒนาทักษะการจำและการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน ตลอดจนมีการเตรียมความพร้อมและมีการฝึกฝนตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างชัดเจน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้น
12	นางสาวรัตนสุดา	5	10	5	จากการทดสอบก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน
13	นางสาววรรณิศา	4	9	15	จากการทดสอบก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน
14	นางสาวศิริประภา	4	10	6	จากการทดสอบก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน
15	นางสาวศิริรัตน์	3	8	5	จากการทดสอบก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน
16	นางสาวสุจินดา	5	9	4	ผู้เรียนมีผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนทดสอบและหลังทดสอบ โดยที่ใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองยังคงต่ำอยู่ เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการเข้าเรียนเมื่อกลับไปบ้าน ไม่มีการทบทวนคำศัพท์ ไม่มีการทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียนตลอดจนไม่มีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

17	นางสาวอริญญา	8	15	7	หลังจากที่ผู้เรียนได้ท่องคำศัพท์ตามการ์ดคำศัพท์ที่นำไปทบทวนด้วยตัวเองปรากฏว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังทำแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนด้วยตนเองพร้อมกับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่บ้าน ทำให้สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน การใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้นและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้องกว่าเดิม
18	นางสาวพรชิตรา	6	10	4	ผู้เรียนมีผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนทดสอบและหลังทดสอบโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองยังต่ำอยู่ เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการเข้าเรียนเมื่อกลับไปบ้านไม่มีการทบทวนคำศัพท์ ไม่มีการทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียนตลอดจนไม่มีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง
19	นางสาวภารดี	4	9	5	จากการทดสอบก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากผู้เรียนใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีการกลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน
20	นายกิริติ	3	6	3	จากการวิเคราะห์ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นและแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานทางด้านทักษะการจำหรือมีพื้นฐานทางด้านทักษะการจำหรือมีพื้นฐานความรู้บ้างแต่ยังไม่มากพอ หลังจากผู้เรียนใช้การ์ดคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนและระยะหนึ่งจากนั้นทำการทดสอบอีกครั้งผลปรากฏว่าผู้เรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นแต่เป็นค่าคะแนนที่ต่ำ เนื่องจากผู้เรียนขาดความต่อเนื่องในการทบทวนและไม่มีการทำความเข้าใจเพิ่มเติม

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย

$$\begin{aligned} \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ} &= \frac{\sum X}{N} \\ &= \frac{88}{20} = 4.4 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ} &= \frac{\sum X}{N} \\ &= \frac{199}{20} = 9.95 \end{aligned}$$

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\begin{aligned}\text{ค่า S.D ก่อนทดสอบ} &= \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{20 \times 446 - (88)^2}{20(19)}} \\ &= \sqrt{\frac{8920 - 7744}{19}} \\ &= \sqrt{\frac{1176}{380}} \\ &= \sqrt{3.09} \\ &= 1.75\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{ค่า S.D หลังทดสอบ} &= \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{20 \times 2157 - (199)^2}{20(19)}} \\ &= \sqrt{\frac{43140 - 39601}{20(19)}} \\ &= \sqrt{\frac{3539}{380}}\end{aligned}$$

$$= \sqrt{9.31}$$

$$= 3.05$$

3. วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ค่า t

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$= \frac{111}{\sqrt{\frac{20 \times 671 - (111)^2}{19}}}$$

$$= \frac{111}{\sqrt{\frac{20 \times 671 - 12321}{19}}}$$

$$= \frac{111}{\sqrt{\frac{1099}{19}}}$$

$$= \frac{111}{\sqrt{57.84}}$$

$$= \frac{111}{7.60}$$

$$= 14.60$$

แบบทดสอบก่อนเรียน

看电影

kàndiànyǐng

逛街

guàngiē

喜剧片

xǐjùpiàn

女主角

nǚjǔjué

听音乐

tīngyīnyuè

恐怖片

kǒngbùpiàn

小卖部

xiǎomàibù

看书

kànshū

下棋

xiàqí

动作片

dòngzuòpiàn

洗手间

xíshǒujiān

上网

shàngwǎng

摄影

shèyǐng

电影票

diànyǐngpiào

珍珠奶茶

zhēnzhūnǎichá

唱歌

chànggē

种花

zhònghuā

男主角

nánzhǔjué

伊妹儿

yīmeir

麻将

májiàng

แบบทดสอบหลังเรียน

看电影
kàndiànyǐng

逛街
guàngiē

喜剧片
xǐjùpiàn

女主角
nǚjǔjué

听音乐
tīngyīnyuè

恐怖片
kǒngbùpiàn

小卖部
xiǎomàibù

看书
kànshū

下棋
xiàqí

动作片
dòngzuòpiàn

洗手间
xǐshǒujiān

上网
shàngwǎng

摄影
shèyǐng

电影票
diànyǐngpiào

珍珠奶茶
zhēnzhūnǎichá

唱歌
chàngē

种花
zhònghuā

男主角
nánzhǔjué

伊妹儿
yīmeir

麻将
májiàng